

бира ся, че отъ Хындо-Европейскж-тж фамилиж едно по друго ся лжчили и дѣлили новы колѣна, като дѣца отъ бащж си, та подвѣждали новы родове, а пакъ тѣн отъ своѣхъ странж като ся расплодили, отвѣдили отъ себе другы новы родове. Така най-напрѣдъ види ся да ся отдвоили отъ една странж Литовщина-та и Нѣмщина-та, и отъ другж странж Еллинщина-та и Латинщина-та отъ Хындо-Европейскж-тж фамилиж. По-послѣ ся отдѣлила Нѣмщина-та та Литовщина-та остангла за много врѣмя да живѣе задружно съ Словенщинж-тж, като роднина, доклѣ само-то врѣмя расчекнжло и тѣхъ на два главны клона. И словенщина-та за много врѣмя не остангла съвѣкупна, а ся подѣлила на много народы съ много языцы и нарѣчія, сродны помежду си. Така словенскый языкъ днесъ не е единъ сжщый у всякой словенскый народъ, а ся расстила на много нарѣчія. Най-напрѣдъ пустиль двѣ главны стѣбла: *Южно-Источно* и *Западно*. Южно-Источно-то отъ своѣхъ странж пустило клонѣ: *русскій* (съ нарѣчія: Великорусско, Малорусско и Бѣлорусско) *Българскый* и *Хрѣвашо-Сръбско-Словинскый*. *Западно-шо* Словенско стѣбло ся расстлало на клонѣ: *Чесскый, полскый* и *Лужичко-Сръбскый*, заедно съ клончетата на загынжлы-ты крайлабскы Словены. При това расклоненіе ако прибавимъ и частны-ты нарѣчія нѣ щемъ имамы за язычно-то словенско дръво слѣдующый образъ.

А. ЮЖНО-ИСТОЧНО СТѢБЛО.	I. Русскій клонъ	1. Великорусскый съ нарѣчія	(а) Московско
			(б) Новгородско
			(в) Сибирско
	II. Българскый клонъ	2. Малорусскый съ нарѣчія	(г) Сръдне-руско
			(а) Источно
			(б) Западно
		3. Бѣлорусскый	(в) Карпатско
		1. Старо-Българскый и црковный языкъ	
		2. Ново-Българскый съ нарѣчія	(а) Горнемизійско
			(б) Долнемизійско
			(в) Тракійско рубско
			(г) Македонско